

Η ΙΣΧΥΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ, ΥΨΗΛΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ.

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε. α. Θεόκλητος Ρουσάκης.
Επίτιμος Διοικητής του Β' Σώματος Στρατού.

Είναι γνωστό ότι το "σκηνικό" των εκτός κάθε νομιμότητας διεκδικήσεων που στήνει από το 1974 και μετά η Τουρκία αντιμετώπιστηκε από τις Ελληνικές Κυβερνήσεις με πνεύμα ήπιο, χωρίς μακροπρόθεσμη στρατηγική, με αμυντική φιλοσοφία και χωρίς πρωτοβουλίες που θα λειτουργούσαν αποτρεπτικά για τον τουρκικό μεγαλοϊδεατισμό. Έχοντας η Τουρκία την πρωτοβουλία των κινήσεων, θεωρεί ότι είναι "ο κυρίαρχος του παιχνιδιού" στο Αιγαίο και στη Ν.Α. Μεσόγειο. Δημιουργεί ως "μόνος παίκτης" τις κατάλληλες προϋποθέσεις των μελλοντικών της νέων διεκδικήσεων, ενώ εμείς "τρέχουμε ρυμουλκούμενοι από τις καταστάσεις" των τετελεσμένων γεγονότων που δημιουργεί η επεκτατική και "πειρατική" πολιτική της. Οι δικές συνήθειες αντιδράσεις με διαμαρτυρίες καλογραμμένες, με εμπειριστατωμένη νομική επιχειρηματολογία σε διεθνείς οργανισμούς, ουδεμία αποτελεσματικότητα είχαν και αυτό φαίνεται από την προκλητικότητα η οποία χρόνο με τον χρόνο αυξάνει και αναβαθμίζεται ποιοτικά.

Σε αυτή την κατάσταση, περίμενε κανείς να επιδείξουν οι κυβερνήσεις μια ιδιαίτερη ευαισθησία και μέριμνα για την αναβάθμιση και ισχυροποίηση των Ενόπλων Δυνάμεων. Αντιθέτως, διαπιστώνουμε κάθε χρόνο δραματικές περικοπές στα κονδύλια για την Εθνική Άμυνα, με αποκορύφωμα και την μείωση της θητείας στους 9 μήνες. Αποτέλεσμα αυτού είναι το γεγονός ότι, οι διαρκώς αυξανόμενες επιχειρησιακές απαιτήσεις των Ενόπλων Δυνάμεων για την αντιμετώπιση των τουρκικών προκλήσεων, να καλύπτονται με τη **διαρκή και επίπονη υπερπροσπάθεια και φιλοτιμία του προσωπικού.**

Επιπρόσθετα όμως αυτή η κατάσταση, φαίνεται να δημιουργεί στην ψυχολογία μεγάλου μέρους του λαού μας, των ΜΜΕ, της ακαδημαϊκής κοινότητας αλλά και του πολιτικού κόσμου της χώρας, ένα αίσθημα φοβίας και γενικότερα ένα αίσθημα ηττοπάθειας που προβάλλετε συνήθως με το ρητορικό ερώτημα: **Δηλαδή και τι θέλετε να κάνουμε πόλεμο;** Έτσι, η Τουρκία προχωρά στη στρατηγική της βήμα - βήμα με αποτέλεσμα τον τελευταίο καιρό, να προβεί σε τρεις ακόμη πολύ σοβαρές προκλήσεις που καταδεικνύουν ότι μπαίνουμε στην τελική ευθεία για μια αναπόφευκτη σύγκρουση, αν συνεχίσουμε να την αντιμετωπίζουμε παθητικά.

- Η πρώτη πρόκληση είναι με την υπογραφή παράνομης Συμφωνίας με τη Λιβύη, που καταστρατηγεί κάθε έννοια του Διεθνούς Δικαίου και με την οποία παραβιάζει κυριαρχικά δικαιώματά μας ανατολικά της γραμμής Ρόδου – Καρπάθου - Κρήτης. **Ταυτόχρονα μας απειλεί ότι ετοιμάζεται να ξεκινήσει γεωλογικές υποθαλάσσιες έρευνες Νοτίως της Κρήτης σε περιοχές που ανήκουν στην ελληνική υφαλοκρηπίδα την οποία ουδόλως αναγνωρίζει.** Για το θέμα κινηθήκαμε και πολύ σωστά διπλωματικά, όπου ήταν δυνατόν να γίνει αυτό. **Στην πράξη όμως σε ουδεμία ενέργεια προέβημεν ως οφείλαμε, έστω ως "Επιμηθείς", προκειμένου να ανακηρύξουμε την ελληνική ΑΟΖ σε πρώτο χρόνο και αμέσως μετά να οριοθετήσουμε με συντεταγμένες τα όριά της.** Έτσι άπραγοι στην ουσία, είναι σαν να προκαλούμε τον Ερντογάν να προχωρήσει τις υποθαλάσσιες έρευνες νοτίως της Κρήτης και εντός της ΑΟΖ μας, αφού εμείς δεν τολμούμε να την οριοθετήσουμε.

- Η δεύτερη πρόκληση είναι η εργαλειοποίηση των λαθρομεταναστών και η χρησιμοποίησή τους ως "όπλο" κατά της Ελλάδος. **Από τα επιτυχή για την Ελλάδα αποτελέσματα της ασύμμετρης αυτής**

επίθεσης καταδεικνύετε σαφώς ότι, όταν είμαστε αποφασισμένοι στην πράξη και όχι στα λόγια, οργανωμένοι, ενωμένοι και προλαβαίνουμε τα γεγονότα, μπορούμε να ελέγξουμε αποτελεσματικά την τουρκική προκλητικότητα.

- Η τρίτη πρόκληση αφορά στις πληροφορίες που έχουμε από δημοσιεύματα του Αλβανικού και Γερμανικού τύπου, κυρίως όμως του Ρωσικού που φαίνεται ότι ο κ. Ερντογάν στα πλαίσια των εξαιρετικών σχέσεων του με τον κ. Ράμα, προτίθεται να εγκαταστήσει 30–35.000 λαθρομετανάστες από Τουρκία στη Β. Ήπειρο και κοντά στην Ελληνοαλβανική μεθόριο. Είναι προφανές ότι η πρόκληση αυτή έχει δύο στόχους. Αφ' ενός μεν να εξυπηρετήσει τη στρατηγική της Αλβανίας για αλλοίωση της πληθυσμιακής κατάστασης και εκδίωξη από τις πατρογονικές εστίες της την Ελληνική Εθνική Μειονότητα, αφ' ετέρου δε, να μεταφέρει κατά μήκος της Ελληνοαλβανικής μεθορίου ένα νέο μέτωπο ασύμμετρης απειλής, προκειμένου να την αξιοποιήσει σε συνδυασμό με αντίστοιχες συμμετρικές ή ασύμμετρες προσβολές στα νησιά μας, στον Έβρο και στα Νότια της Κρήτης.

Ταυτόχρονα οι προκλητικές δηλώσεις της τουρκικής ηγεσίας αλλά και οι παραβιάσεις στα σύνορά μας γίνονται συχνότερες και πιο αναβαθμισμένες, ενώ οι απειλές στρέφονται ευθέως κατά της εθνικής μας ακεραιότητας και των εθνικών μας συμφερόντων. Είναι προφανές λοιπόν ότι είναι θέμα χρόνου η κατάσταση να εξελιχθεί δυσάρεστα, μόλις υποχωρήσει η υγειονομική κρίση. **Όμως οι Ένοπλες Δυνάμεις του Έθνους υπάρχουν γιατί πρέπει να είναι έτοιμες να αντιμετωπίσουν το χειρότερο σενάριο και να νικήσουν.** Είμαστε όμως έτοιμοι, τώρα που οι επιχειρησιακές απαιτήσεις θα είναι πολλαπλές, πολυσχιδείς και σε πολλά μέτωπα, να εξασφαλίσουμε την ίδια επιτυχία που πετύχαμε σε Έβρο και νησιά; **Τι κάνουμε για την εσωτερική προετοιμασία του συστήματος αμύνης της χώρας για την αντιμετώπιση μιας τόσο αναβαθμισμένης απειλής και μιας άλλης κρίσης που έρχεται ;**

Μόνον ως έκφραση αυτής της αγωνίας ως εκληφθεί η παράθεση αυτών των σκέψεων, καθ' όσον, κρίνουμε επιτακτική την ανάγκη να γίνουν άμεσες διορθωτικές κινήσεις στη στάση μας απέναντι στην τουρκική προκλητικότητα, ενώ ταυτόχρονα να ισχυροποιήσουμε σε όλα τα επίπεδα τις Ένοπλες Δυνάμεις μας. Για το λόγο αυτό είναι σκόπιμο:

- Να απεγκλωβιστούμε από την αυταρέσκειά μας λόγω της πρόσκαιρης επιτυχίας μας στον Έβρο. Η επιτυχία αυτή ήταν μόνον η

αρχή και μία μάχη στον πόλεμο που θα κλιμακωθεί σύντομα. Το δίδαγμα από αυτή την επιτυχία πρέπει να είναι ένα: **Όταν είμαστε αποφασισμένοι να αντιμετωπίσουμε την τουρκική προκλητικότητα, όσο μεγάλη και αν είναι, να είμαστε βέβαιοι ότι θα το πετύχουμε αρκεί να το αποφασίσουμε έγκαιρα, να έχουμε ομοψυχία και να αναδείξουμε την απόφασή μας αυτή ως επιλογή υψίστης εθνικής προτεραιότητας.** Μια απόφαση που σαν απaráβατος νόμος μπορεί να περιγραφεί από μια φράση **“ Διεκδίκηση εφαρμογής του διεθνούς δικαίου με μηδενική ανοχή στις προκλήσεις και παραβιάσεις από την Τουρκία”**. Ένας όμως τρόπος υπάρχει για να πείσουμε την Τουρκία ότι αυτή η αποφασιστικότητα είναι πραγματική. Προετοιμάζοντας τις Ένοπλες Δυνάμεις μας οργανωτικά, ηθικά και υλικά προς αυτή την κατεύθυνση, παράλληλα με τις ενέργειες γίνονται στο διπλωματικό επίπεδο .

- **Να εγκαταλείψουμε την ιδέα ότι μπορούμε να κάνουμε επιτυχημένη εξωτερική πολιτική, αν πίσω από τη διπλωματία δεν υπάρχει ισχυρό και αδιάρρηκτο σύστημα άμυνας και προάσπισης των εθνικών συμφερόντων μας, που έχει αποδείξει ότι λειτουργεί με αποφασιστικότητα και με όσο δυναμικό τρόπο απαιτηθεί.**

- **Να λάβουμε σοβαρά υπόψη ότι η Τουρκία αναγγέλλει τις επόμενες κινήσεις της και θα πραγματοποιήσει τις απειλές της για γεωτρήσεις στα Νότια της Κρήτης και θα επανέλθει με τις υβριδικές προσβολές της σε Έβρο και Νησιά κυρίως για λόγους εσωτερικούς. Η αναγγελία αυτή των κινήσεών της, δεν είναι αναγγελία προθέσεων αλλά αναγγελία δυνατοτήτων και αυτό φαίνεται από παρόμοιες παραβιάσεις που είναι σε εξέλιξη στην ΑΟΖ της Κύπρου. Το «Γιαβούζ» με συνοδεία πολεμικού πλοίου κινήθηκε εντός της κυπριακής ΑΟΖ και διεξάγει έρευνες. Και όλα αυτά, παρά τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει τόσο στα μέτωπά της στο εξωτερικό, στη Λιβύη, στη Συρία, και στις σχέσεις με τη Ρωσία και ΗΠΑ , όσο και στο εσωτερικό της με το κουρδικό, τη διαρκώς επιδεινούμενη οικονομική της κατάσταση, το μεταναστευτικό, την ανεξέλεγκτη κατάσταση με την πανδημία του Κορονοϊού και τα έντονα αντικυβερνητικά αισθήματα στο λαό της. Αυτός είναι και ο λόγος που οι προκλήσεις της και η θρασύτητά της αναβαθμίζονται συνεχώς, διότι είναι πάγια τακτική της να μετατρέπει τα τεράστια προβλήματά της σε “εξαγώγιμα προϊόντα” προς τις χώρες που θεωρεί αδύναμες.**

- Να σταματήσουμε επιτέλους να επικαλούμαστε τις συμμαχίες ή την ΕΕ ή άλλους διεθνείς οργανισμούς για την προάσπιση των εθνικών δικαίων και συμφερόντων μας, ως **“το σωσίβιο” που θα μας απαλλάξει από τον τουρκικό μεγαλοϊδεατισμό και επιθετικότητα.** Τούτο διότι δυστυχώς με αυτές τις αναφορές εκπέμπουμε στο εξωτερικό το μήνυμα του **“αδύναμου κρίκου”** της Ευρώπης, ενώ στο εσωτερικό της χώρας μας προκαλούμε αίσθημα ανασφάλειας και φοβίας.

- Να αγνοήσουμε αυτή την ώρα, εμπόδια και εξαρτήσεις κομματικές, λογιστικές, συντεχνιακές, συμμαχικές ή και συμπλεγματικές αντιλήψεις για την άμυνα και την ασφάλεια της χώρας. Ας σκεφτούμε ότι πολλές από αυτές τις εξαρτήσεις και τα εμπόδια μπορεί να είναι στη φαντασία μας. **Όλοι οι θεσμοί και οι δομές μιας χώρας μπορούν να λειτουργήσουν μόνο αν έχει εξασφαλισθεί η ασφάλεια στη χώρα και η ειρήνη ισορροπίας και όχι υποτέλειας με την Τουρκία.**

Και επειδή η Τουρκία αντιλαμβάνεται μόνο **“τη γλώσσα της ισχύος”**, που εκφράζεται από την ισχύ των Ενόπλων Δυνάμεων, ας απόφασίσουμε άμεσα για την ισχυροποίησή τους επιλύοντας τα χρονίζοντα προβλήματά τους, τα περισσότερα των οποίων έχουν ασήμαντο κόστος ως προς την πολύ σημαντική αποτελεσματικότητά τους. Μόνο έτσι το μήνυμα θα είναι σαφές προς την Τουρκία και θα λειτουργήσει αποτρεπτικά στην **“πειρατική της πολιτική”** της, ενώ θα συμβάλλει σημαντικά στην επικράτηση ειρήνης ισορροπίας στην περιοχή.

Είναι βέβαιο ότι η εξαιρετική Στρατιωτική μας Ηγεσία και τα έμπειρα Επιτελεία των Ενόπλων Δυνάμεών μας, υποβάλλουν διαρκώς ρεαλιστικές, τεκμηριωμένες και κοστολογημένες προτάσεις, μετά από ορθολογιστικές εκτιμήσεις και προβλέψεις ώστε να ισχυροποιηθούν ηθικά και υλικά οι Ένοπλες Δυνάμεις μας για την αντιμετώπιση του δυσμενέστερου σεναρίου. **Είναι επιτακτική η ανάγκη να βρουν αυτές οι προτάσεις “ευήκοον ους” στην πολιτική ηγεσία της Πατρίδος μας.**

Ας πάρει λοιπόν έγκαιρα τις αποφάσεις η Κυβέρνηση όσο ακόμη η πανδημία του Κορονοϊού μας δίνει χρόνο. Σε αυτούς δε, που ακόμη ρωτούν αμήχανα, **“και τί θέλετε δηλαδή να κάνουμε πόλεμο;”** θα υπενθυμίσουμε ότι, από την εποχή του Θουκυδίδη είναι γνωστό ότι στις Φινλαδοποιημένες σχέσεις πάντα χάνει αυτός που υποχωρεί με το πρόσχημα ότι το κάνει για τη διατήρηση της ειρήνης. Στο τέλος, ούτε την ειρήνη διατηρεί, αλλά ούτε και την εθνική του ακεραιότητα

και αξιοπρέπεια διασώζει. Τις ιστορικές αποδείξεις για μια τέτοια εξέλιξη εύκολα τις ανασύρει κάποιος από την αρχαία αλλά και από την σύγχρονη ιστορία.

**Αντιστράτηγος ε. α. Θεόκλητος Ρουσάκης.
Επίτιμος Διοικητής του Β' Σώματος Στρατού.**